

Nr 366.

Av herr **Boman** i Stafsund **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 145, angående anslag till social upplysningsfilm.*

I proposition nr 145 har Kungl. Maj:t lagt fram förslag att riksdagen måtte anvisa medel till social upplysningsfilm. Chefen för socialdepartementet har därmed tagit upp ett förslag, som kommittén för social upplysning fört fram, om att under statens ekonomiska medverkan provisoriska förutsättningar skapas för framställning under det närmaste året av upplysningsfilmer i sociala ämnen. Kommittén hade för sin del förordat att 150 000 kr. borde anvisas för denna verksamhet, men departementschefen har ansett att ett anslag på 125 000 kr. borde vara tillräckligt.

Det bör till en början framhållas att det måste anses vara en angelägen uppgift att popularisera och sprida kunskap om samhällets sociala och andra hjälpformer. Det möter stora svårigheter inte endast för den enkle medborgaren utan till och med för fackmannen att orientera sig i och följa med de författningar och förordningar, som utfärdas eller ändras, många gånger från det ena året till det andra. Motionärerna äro för sin del väl medvetna om det behov av en upplysningsverksamhet som föreligger. Det parti, som motionärerna företräda, har också genom utgivande av råd och upplysningar i här ifrågavarande ämnen och genom kurser ute i bygderna sökt lämna sitt bidrag till utbredande av större kunskaper om olika statliga stödåtgärder.

Vad beträffar den filmverksamhet, som förordas i här behandlade proposition, kan först och främst erinras om att den skall ha provisorisk karaktär. Kommittén för social upplysning har sålunda — vilket departementschefen accepterat — innan den fattat slutlig ståndpunkt till vare sig den sociala filmens plats i det sociala upplysningsarbetet eller nämnda upplysningsverksamhets organisation, fört fram förslag om inspelande av dylika filmer. Det innebär att riksdagen skall ta ställning till en fråga, vars principiella uppläggning icke är färdigbehandlad av den sittande utredningen. Det måste framstå som ur alla synpunkter lämpligare att kommittén först presenterar sin ståndpunkt och framlägger sitt förslag till den sociala upplysningsverksamhetens utformning. Motionärerna kunna icke finna att frågan om social upplysningsfilm är till den grad brådskande att det motiverar en provisorisk verksamhet nästkommande år.

Motionärerna ha icke heller kunnat undgå att märka att detta ärendes remissbehandling varit ofullständig, i det endast statskontoret och statens biografbyrå avgivit yttranden över kommitténs förslag. Det kan knappast bestridas att förslaget skulle ha vunnit på att utsättas för en allsidigare prövning och granskning under remissbehandlingen.

Motionärerna ha redan framhållit att kommittén för social upplysning ännu icke avslutat sitt arbete och att det borde vara rimligt att avvakta kommitténs slutgiltiga resultat, innan statsmakterna taga ställning till frågan om upplysningsfilmer i sociala ämnen. Detta synes så mycket mera vara fallet som nämnda kommittés arbete har ett nära samband med den utredning som bedrivs av kommittén för kommunal upplysningsverksamhet. Det torde vara ofrånkomligt att dessa bägge kommittéers uppgifter sammanfalla i viktiga stycken och att deras förslag måste samarbetas och samordnas. Även ur denna synpunkt synes det vara angeläget att icke redan nu föregripa de slutliga resultat, som nämnda kommittéer, vilkas arbete utlovats bliva avslutat under 1947, kunna nå fram till. Därtill kommer att några större praktiska olägenheter icke kunna uppvisas av att frågan om inspelande av social upplysningsfilm tills vidare uppskjutes.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 145.

Stockholm den 22 mars 1947.

David Boman
i Stafsund.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.

E. Pettersson,
Ersbacken.

Rob. L. Jansson,
Aspeboda.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.